

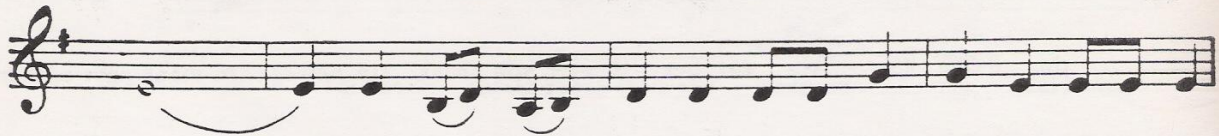
NHIP CẦU TRI ÂM

Hoài - Linh

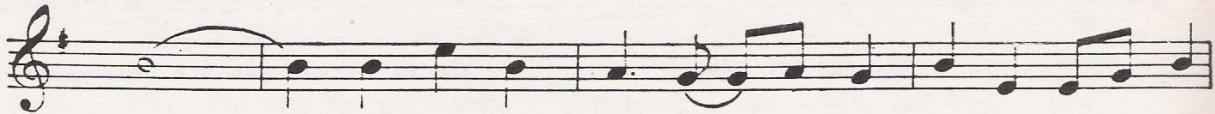
Balera

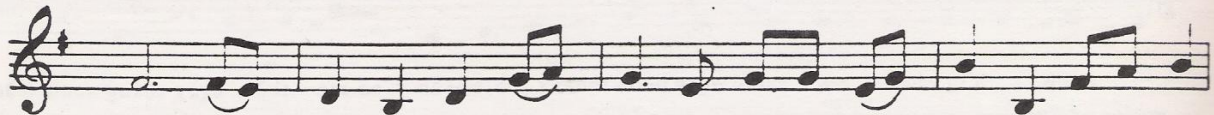
Tôi ở đồn xa, nhịp cầu duyên mong nối, tri - âm muốn
(Nói nhịp cầu) duyên của người anh lính chiến, em xin nhận

tìm. Em ở thành - đô, ngại gì một câu thơ hòa điệu lòng cảm
lời. Bao tuổi người ơi! Đường tình đã nên đôi? Thật lòng đừng lừa

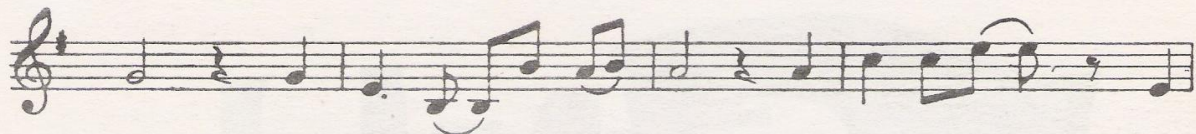
mến. Oanh, Yến hay Liên, Hồng, Lan, Đào, Diễm hằng ngày nghe nói
đôi. Đi lính bao lâu, người trông đẹp xấu, lập được bao chiến

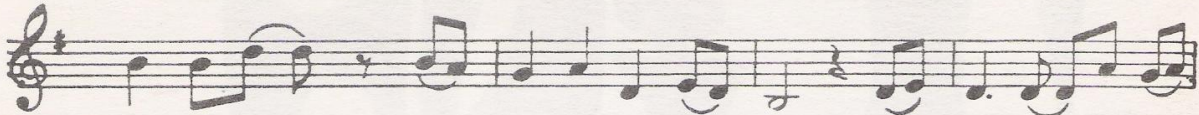
tên. Muốn quen đề rồi đến em, Hậu-giang tôi cũng kiếm, miền Trung tôi cũng
công? Máy câu thành thật ước mong, Vì sinh ra phận gái hỏi ai không lấy...

tìm. Nói nhịp cầu...
...chờng? Tuổi đời vừa đúng ba

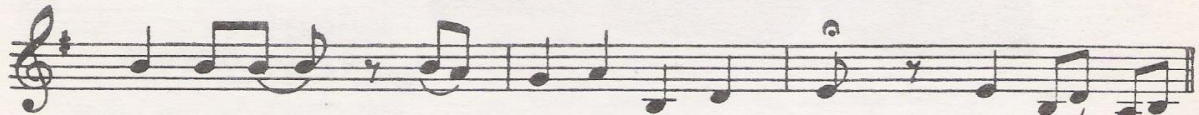
mười; Không đẹp, người cũng dễ coi. Độc - thân vui tính, tròn

ba năm lính, chưa lần có bạn tâm tình. Từ ngày rời áo thu-

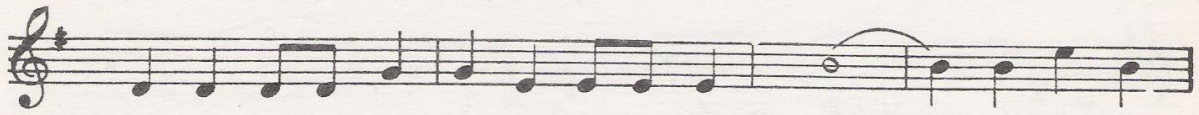
sinh, sa - trường lưng tiếng chiến - binh, Thề không gian dối; mười

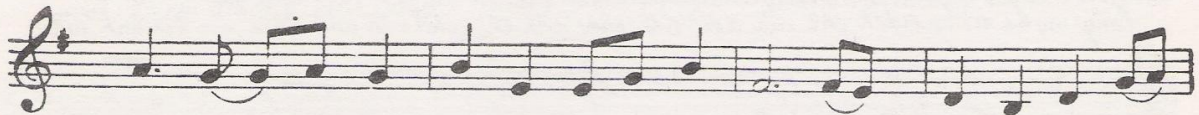
huy-chương thôi, có sao nói vậy người ơi! Tôi ở ngoài

biên gửi lòng trên trang giấy se duyên kết tình. Em ở thành

kinh, nhìn đời màu xanh xanh, hòa nhịp lòng cùng lính. Khi đã nên

duyên thuyền chung một bến trọn đời anh có em. Cuối năm trời lạnh gió

đông, mười lăm hôm nghỉ phép là ta in thiệp hồng.